

NAAM Aristide
 LEEFTIJD 20
 LAND Rwanda
 TAAL Frans

Zin in een multicultureel jongerenkamp samen met Nederlandse christen-jongeren? Kijk op www.gave.nl onder 'jongeren'.

DUBBEL GERED

Ik ben Aristide, twintig jaar en kom uit Rwanda. Ik woon ondertussen alweer acht jaar in Nederland, waarvan ik vijf jaar in een asielzoekerscentrum heb gewoond. Ik kom uit een klein land in Afrika, dat geteisterd wordt door langdurige conflicten: Rwanda. Het is ook een prachtig land: mooie natuur, een perfect klimaat en Rwandezen zijn een volk dat van het leven geniet. Ongeveer 95 procent van de bevolking is christen. Toch heeft in Rwanda een van de meest verschrikkelijke burgeroorlogen gewoed. Dit heeft mij aan het denken gezet. Hoe kan het dat zo'n mooie land, een waar Godsgechik, met zoveel christenen, in een hel veranderde?

Mijn belangrijkste constatering was, dat we niet zo christelijk waren, als we dachten. Veel kerken in Rwanda die iedere zondag vol zaten, doet je toch denken dat je met goede mensen te maken hebt. Maar het leek wel dat mensen het geloof even 'vergeten' waren tijdens de burgeroorlog. Dat gebeurt dus bij mensen die wel christen lijken te zijn, maar de woorden van God niet echt kennen. Ik heb gemerkt dat de mensen naar de kerk gingen voor hun eigen goede gevoel. Ze voelden zich daardoor christelijk en wilden anderen de indruk geven dat ze christen zijn. Dat had ik vroeger ook. Ik ging net als iedereen naar een overvolle kerk en kwam uit een christelijk gezin. Maar op de een of ander manier, was het woord van God niet tot me doorgedrongen. Ik kwam niet wijzer uit de kerk. Ik miste iets in mijn leven, maar wist niet

dat het God was. Ik kende het verhaal van Jezus, dat Hij geboren was, gestorven aan het kruis en weer opgestaan, maar het maakte geen indruk op me. Ik wist de feiten, maar had de bedoeling niet door. In Nederland kreeg ik de kans om me meer in de Bijbel te verdiepen. Via stichting Gave, die werk doet bij asielzoekerscentra, kwam ik in contact met een bijbelstudiegroep en ging ik mee naar één van hun christelijke multiculturele zomerkampen. Ik zag dat er veel waren die moeite hadden om anderen te vertrouwen door pijn uit het verleden. Maar ze veranderden door de enorme liefde die er was voor iedereen.

Principes

Doordat ik me meer in de Bijbel ging verdiepen heeft Jezus mij kunnen bereiken. Ik ben in gaan zien dat Zijn kruisdood mijn leven heeft gered. Het sterven van Jezus was nodig voor mijn zonden. Hij had meer liefde voor ons dan voor Zichzelf. Dat heeft veel indruk op mij gemaakt. Ik heb mijn leven aan Hem te danken. Op twee manieren zelfs: Hij heeft mijn zonden vergeven en daardoor mag ik nu leven voor Jezus. Ook heeft God mijn leven beschermd in de tijd van de oorlog en tijdens de vlucht. Hij heeft mij dus dubbel gered. Nu staat mijn leven in het teken van Jezus en wil ik Hem dienen. De dingen doen die Hij wil dat ik doe. Om dat te ontdekken lees ik nu de Bijbel en ook een boekje waarin voor elke dag een stukje staat geschreven over een bijbelgedeelte. Soms voel ik me

schuldig, omdat ik Jezus teleurstel als ik te weinig tijd neem om de Bijbel te lezen en te bidden. Als ik terugkijk op de periode dat ik in Nederland ben, dan zie ik dat de stap van Afrika naar Nederland heel groot is. In Afrika kende ik bijvoorbeeld alleen het woord seks, maar verder niets. Daar is het taboe, niemand sprak daarover. Toen ik als twaalfjarige in Nederland aankwam, zag ik mijn neefje van zes met zijn 'vriendinnetje' tongzoenen. Waar ben ik terecht gekomen? Mijn klasgenoten en vrienden op straat hebben me snel veel geleerd, vooral slechte dingen. Binnen een paar weken wist ik veel Nederlandse scheldwoorden. Ik vond het allemaal raar, want ik dacht dat Nederland een heel christelijk land zou zijn. Ik had gedacht dat de kerken nog voller zouden zijn dan in Rwanda, want uit Europa waren de zendelingen gekomen die ons over de Bijbel hebben verteld. Toch heb ik juist in Nederland God leren kennen. Vooral mijn zus heeft me geholpen om op het goede pad te blijven. Nu ik christen ben, besef ik steeds weer dat ik leef voor een hoger doel: God dienen. Wil God dat ik naar de disco ga? In de disco is het risico groot dat ik alcohol drink en meisjes ga versieren. Dat wil ik niet, ik weet dat ik een hoger doel heb en wil me daarop richten. Ga ik wel naar de disco dan geniet ik vooral van de muziek en bedenk ik me al van te voren dat ik geen alcohol ga drinken en neem dan een cola. Mijn niet-christelijke vrienden vinden dat wel eens raar. Maar ik leg dan mijn principes uit.